

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 177 (XXI) — Nr. 614

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 10 septembrie 2009

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	
HOTĂRĂRI ALE SENATULUI				
17.	— Hotărâre pentru modificarea Hotărârii Senatului nr. 71/2008 privind aprobarea componenței numerice și nominale a comisiilor permanente ale Senatului	2		
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE				
Decizia nr. 942 din 25 iunie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 alin. 2 și art. 269 alin. 1 din Codul de procedură civilă, ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă, ale Legii nr. 219/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă și ale art. 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2002 privind piețele reglementate de mărfuri și instrumente financiare derivate	2-3	Decizia nr. 1.024 din 9 iulie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 198 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii	11-12	
Decizia nr. 972 din 25 iunie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 581 din Codul de procedură civilă	4-5	Decizia nr. 1.040 din 9 iulie 2009 privind constituționalitatea dispozițiilor art. 154, art. 155 și art. 156 din Regulamentul Camerei Deputaților	13-14	
Decizia nr. 974 din 25 iunie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă	5-6	DECIZII ALE PRIMULUI-MINISTRU		
Decizia nr. 1.012 din 7 iulie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 41 alin. (2) și (4) și art. 42 alin. (2) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, precum și ale anexei nr. 3 la Legea nr. 19/2000	6-8	607.	— Decizie privind încetarea, la cerere, a raportului de serviciu al domnului Merchea Manole, inspector guvernamental.....	14
Decizia nr. 1.020 din 9 iulie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 123 alin. (2) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale	9-10	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		
		1.884/C.	— Ordin al ministrului justiției și libertăților cetățenești pentru modificarea și completarea Regulamentului privind condițiile de participare, organizare și desfășurare a concursurilor pentru ocuparea posturilor vacante și avansare, precum și condițiile pentru modificarea și încetarea raporturilor de serviciu ale funcționarilor publici din sistemul administrației penitenciare, aprobat prin Ordinul ministrului justiției nr. 2.854/C/2004.....	15
		ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI		
		111.	— Ordin privind sancționarea ING Bank N.V. Amsterdam — Sucursala București	15-16
		112.	— Ordin privind sancționarea MKB Romexterra Bank — S.A.	16

HOTĂRĂRI ALE SENATULUI

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

HOTĂRÂRE**pentru modificarea Hotărârii Senatului nr. 71/2008 privind aprobarea componenței numerice și nominale a comisiilor permanente ale Senatului**

În temeiul prevederilor art. 64 alin. (4) și art. 67 din Constituția României, republicată, precum și ale art. 46 din Regulamentul Senatului, aprobat prin Hotărârea Senatului nr. 28/2005, cu modificările ulterioare,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Hotărârea Senatului nr. 71/2008 privind aprobarea componenței numerice și nominale a comisiilor permanente ale Senatului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 863 din 20 decembrie 2008, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La anexa nr. IV „Componența Comisiei pentru agricultură, silvicultură și dezvoltare rurală”, domnul senator Bădescu Iulian — Grupul parlamentar al Partidului Democrat Liberal — se include în componența comisiei în locul doamnei senator Plăcintă

Sorina-Luminița — Grupul parlamentar al Partidului Democrat Liberal.

2. La anexa nr. XIV „Componența Comisiei pentru privatizare și administrarea activelor statului”, doamna senator Plăcintă Sorina-Luminița — Grupul parlamentar al Partidului Democrat Liberal — se include în componența comisiei în locul domnului senator Bădescu Iulian — Grupul parlamentar al Partidului Democrat Liberal.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 9 septembrie 2009, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
ALEXANDRU PEREȘ

București, 9 septembrie 2009.
Nr. 17.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 942

din 25 iunie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 alin. 2 și art. 269 alin. 1 din Codul de procedură civilă, ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă, ale Legii nr. 219/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă și ale art. 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2002 privind piețele reglementate de mărfuri și instrumente financiare derivate

Ioan Vida — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Aspazia Cojocar — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Petre Lăzăroiu — judecător
Puskás Valentin Zoltán — judecător
Augustin Zegrean — judecător
Antonia Constantin — procuror
Mihaela Senia Costinescu — magistrat-asistent

nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă, ale Legii nr. 219/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă și ale art. 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2002 privind piețele reglementate de mărfuri și instrumente financiare derivate, excepție ridicată de Ioan Antonescu în Dosarul nr. 5.220/85/2007 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția de contencios administrativ și fiscal.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 alin. 2 și art. 269 alin.1 din Codul de procedură civilă, ale Ordonanței de urgență a Guvernului

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 10 septembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 5.220/85/2007, **Curtea de Apel Alba Iulia — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 alin. 2 și art. 269 alin. 1 din Codul de procedură civilă, ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă, ale Legii nr. 219/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă și ale art. 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2002 privind piețele reglementate de mărfuri și instrumente financiare derivate, excepție ridicată de Ioan Antonescu.**

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul arată că dispozițiile criticate încalcă o serie de prevederi constituționale, fără a arăta în mod expres în ce constă contradicția dintre acestea.

Curtea de Apel Alba Iulia — Secția de contencios administrativ și fiscal consideră că excepția este neîntemeiată, invocând jurisprudența Curții Constituționale, prin care s-a constatat constituționalitatea dispozițiilor legale criticate.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, textele de lege criticate fiind în deplină concordanță cu prevederile constituționale invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 alin. 2 și art. 269 alin. 1 din Codul de procedură civilă, ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă, ale Legii nr. 219/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă și ale art. 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2002 privind piețele reglementate de mărfuri și instrumente financiare derivate, excepție ridicată de Ioan Antonescu în Dosarul nr. 5.220/85/2007 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 25 iunie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 28 alin. 2 și art. 269 alin. 1 din Codul de procedură civilă, ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 479 din 2 octombrie 2000, ale Legii nr. 219/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă, lege publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 609 din 14 iulie 2005, și ale art. 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2002 privind piețele reglementate de mărfuri și instrumente financiare derivate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 232 din 8 aprilie 2008.

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 15—53.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că simpla enumerare a unor texte de lege, precum și a normelor constituționale pretins a fi încălcate, fără arătarea motivelor pe care se întemeiază critica, nu poate constitui temei legal pentru efectuarea controlului de constituționalitate. Curtea nu se poate substitui autorului excepției în ceea ce privește invocarea unor motive de neconstituționalitate, întrucât în această manieră ar exercita un control din oficiu, ceea ce excedează competenței sale. Prin urmare, întrucât excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 alin. 2 și art. 269 alin. 1 din Codul de procedură civilă, ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2000, ale Legii nr. 219/2005, precum și ale art. 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2002 nu respectă prevederile art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, potrivit căroră „Sesizările trebuie făcute în formă scrisă și motivate, critica urmează a fi respinsă ca inadmisibilă.

Magistrat-asistent,

Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 972

din 25 iunie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 581
din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 581 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Salvaras Apostolos în Dosarul nr. 11.995/245/2008 al Judecătoriei Iași.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 11 februarie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 11.995/245/2008, **Judecătoria Iași a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a art. 581 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Salvaras Apostolos.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul arată că dispozițiile criticate încalcă prevederile art. 16, 21 și 124 din Constituție, întrucât într-o cauză reglementată de ordonanța președințială reclamantului îi este îngădit accesul liber la justiție; el nu mai are aceleași drepturi sau pârghii juridice pe care legea le pune la dispoziție în cazul unei proceduri de drept comun.

Judecătoria Iași apreciază că excepția nu este întemeiată. Dispozițiile legale criticate nu contravin principiului legalității și liberului acces la justiție, împotriva sentinței pronunțate în procedura ordonanței președințiale putându-se promova calea de atac a recursului. Nu poate fi reținută nici inegalitatea părților în fața instanței, textul fiind de generală aplicare pentru toate părțile implicate în proces, fără discriminare, procedura ordonanței președințiale conferind părții ce se află în stare de urgență o cale în plus de a se adresa justiției. Faptul că art. 581 din Codul de procedură civilă prevede posibilitatea executării de îndată a hotărârii nu reprezintă o încălcare a principiului liberului acces la justiție, de vreme ce partea interesată are la dispoziție exercițiul căii de atac.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, textele de lege criticate fiind în deplină concordanță cu prevederile constituționale invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 581 din Codul de procedură civilă, texte de lege care au următorul conținut: „*Instanța va putea să ordone măsuri vremelnice în cazuri grabnice, pentru păstrarea unui drept care s-ar păgubi prin întârziere, pentru prevenirea unei pagube iminente și care nu s-ar putea repara, precum și pentru înlăturarea piedicilor ce s-ar ivi cu prilejul unei executări.*”

Cererea de ordonanță președințială se va introduce la instanța competentă să se pronunțe asupra fondului dreptului.

Ordonanța va putea fi dată și fără citarea părților și chiar atunci când există judecată asupra fondului. Judecata se face de urgență și cu precădere. Pronunțarea se poate amâna cu cel mult 24 de ore, iar motivarea ordonanței se face în cel mult 48 de ore de la pronunțare.

Ordonanța este vremelnică și executorie. Instanța va putea hotărî ca executarea să se facă fără somație sau fără trecerea unui termen.”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16 alin. (2), art. 21 și art. 124.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că instanța constituțională s-a pronunțat în numeroase cauze asupra constituționalității textului de lege criticat, acesta fiind raportat la aceleași prevederi din Constituție ca și cele invocate în cauza de față. Astfel, prin Decizia nr. 244 din 4 martie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 288 din 14 aprilie 2008, Curtea a statuat că prin procedura de urgență instituită de art. 581 din Codul de procedură civilă nu numai că nu se aduce vreo îngădire dreptului oricărei persoane de a se adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime, ci, dimpotrivă, se creează o posibilitate în plus pentru cel vătămat într-un drept legitim de a se adresa justiției, prin cerere de ordonanță președințială, și aceasta în cazuri grabnice, pentru păstrarea unui drept care s-ar păgubi prin întârziere, pentru prevenirea unei pagube iminente și care nu s-ar putea repara, precum și pentru înlăturarea piedicilor ce s-ar ivi cu prilejul unei executări.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, atât considerentele, cât și soluțiile deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 581 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Salvaras Apostolos în Dosarul nr. 11.995/245/2008 al Judecătoriai Iași.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 25 iunie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 974

din 25 iunie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială Concivia — S.A. din Brăila în Dosarul nr. 195/196/2009 al Judecătoriai Brăila — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 26 februarie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 195/196/2009, **Judecătoria Brăila — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Societatea Comercială Concivia — S.A. din Brăila.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul arată că textul de lege criticat este neconstituțional, întrucât caracterul suspensiv de executare al contestației la executare nu operează de drept, ci condiționat de plata unei cauțiuni, împrejurare ce constituie un impediment în calea apărării drepturilor și intereselor legitime ale persoanei interesate și îi îngreșează nepermis accesul liber la justiție.

Judecătoria Brăila — Secția civilă apreciază excepția ca fiind neîntemeiată, invocând practica Curții Constituționale în această materie.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, textele de lege criticate fiind în deplină concordanță cu prevederile constituționale invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă, text de lege care are următorul conținut: „*Până la soluționarea contestației la executare sau a altei cereri privind executarea silită, instanța competentă poate suspenda executarea, dacă se depune o cauțiune în cuantumul fixat de instanță, în afară de cazul în care legea dispune altfel.*”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 21 și art. 53.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prin Decizia nr. 540 din 7 iunie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 558 din 15 august 2007, a statuat că, întrucât plata cauțiunii nu constituie o condiție de admisibilitate a contestației la executare, ci exclusiv pentru a putea solicita suspendarea provizorie a executării silite, instituirea acestei obligații nu poate fi calificată ca o modalitate de a împiedica accesul liber la justiție. În ceea ce privește încălcarea prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituție, Curtea constată că, în măsura în care reglementarea dedusă controlului

se aplică tuturor celor aflați în situația prevăzută în ipoteza normei legale, fără nicio discriminare pe considerente arbitrare, critica cu un atare obiect nu este întemeiată.

Față de cele arătate se constată că dispozițiile de lege criticate sunt în concordanță cu prevederile constituționale invocate, inclusiv cele ale art. 53, deoarece acestea sunt aplicabile numai în ipoteza în care există o restrângere a exercitării drepturilor și libertăților fundamentale ale cetățenilor, restrângere care, astfel cum s-a arătat anterior, nu s-a constatat.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială Concivia — S.A. din Brăila în Dosarul nr. 195/196/2009 al Judecătorei Brăila — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 25 iunie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.012

din 7 iulie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 41 alin. (2) și (4) și art. 42 alin. (2) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, precum și ale anexei nr. 3 la Legea nr. 19/2000

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 41 alin. (2) și (4) și art. 42 alin. (2) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, precum și ale anexei nr. 3 la Legea nr. 19/2000, excepție ridicată de Dinică Cojocaru în Dosarul nr. 8.239/3/2008 (format vechi nr. 6.227/2008) al Curții de Apel București — Secția a VII-a civilă și pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 16 iunie 2009 și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când, la solicitarea avocatului autorului excepției, Curtea a amânat pronunțarea la data de 23 iunie 2009, în vederea depunerii de note scrise la dosar, iar apoi la 30 iunie 2009 și 7 iulie 2009.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 21 ianuarie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 8.239/3/2009 (nr. vechi 6.227/2008), **Curtea de Apel București — Secția a VII-a civilă și pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 41 alin. (2) și (4) și art. 42 alin. (2) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, precum și ale anexei nr. 3 la Legea nr. 19/2000.** Excepția a fost ridicată de Dinică Cojocaru cu prilejul soluționării recursului formulat împotriva Sentinței civile nr. 3.207 din 15 aprilie 2008, pronunțată de Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă, asigurări sociale în Dosarul nr. 8.239/3/LM/2008, având ca obiect o contestație împotriva deciziei de pensionare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că textele de lege criticate, care stabilesc un tratament diferențiat între femei și bărbați sub aspectul vârstelor de pensionare și al stagiilor de cotizare exclusiv pe criteriul sexului, sunt discriminatorii, contravenind astfel dispozițiilor din Constituție și din actele internaționale care interzic discriminarea. În acest sens, arată că nu există niciun motiv obiectiv care să justifice diferența de tratament juridic, întrucât, în pofida considerațiilor privind condiția specială a

femeii ca urmare a procesului de procreare și de creștere, statisticile furnizate de Institutul Național de Statistică arată că speranța de viață a bărbaților este inferioară celei a femeilor.

Curtea de Apel București — Secția a VII-a civilă și pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale consideră că textele de lege criticate nu contravin principiului egalității în drepturi a cetățenilor. În acest sens, arată că, potrivit art. 47 alin. (2) din Constituție, legiuitorul are libertatea să stabilească drepturile de asigurări sociale cuvenite, condițiile și criteriile de acordare a acestora, modul de calcul și cuantumul valoric al lor, în raport cu resursele create prin resursele financiare disponibile, și să le modifice în concordanță cu schimbările ce se produc în resursele economico-financiare. De asemenea, arată că art. 16 alin. (1) din Constituție interzice doar discriminările negative, iar nu și pe cele pozitive, iar tratamentul juridic diferențiat instituit de textele de lege criticate reprezintă o măsură de protecție socială a femeilor, întemeiată nu pe deosebirea de sex, ci pe situația socială care decurge din această deosebire.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul, invocând considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 1.007/2008, arată că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată.

Avocatul Poporului consideră că prevederile de lege criticate sunt constituționale, sens în care invocă jurisprudența constantă în materie a Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar de autorul excepției, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 41 alin. (2) și (4) și art. 42 alin. (2) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și ale drepturi de asigurări sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 140 din 1 aprilie 2000, cu modificările și completările ulterioare, precum și dispozițiile anexei nr. 3 la Legea nr. 19/2000.

Textele de lege criticate au următoarea redactare:

— Art. 41 alin. (2) și (4): „(2) *Vârsta standard de pensionare este de 60 de ani pentru femei și 65 de ani pentru bărbați. Atingerea vârstei standard de pensionare se va realiza în termen de 13 ani de la data intrării în vigoare a prezentei legi, prin creșterea vârstei de pensionare, pornindu-se de la 57 de ani pentru femei și de la 62 de ani pentru bărbați, conform eșalonării prevăzute în anexa nr. 3. [...]*

(4) *Stagiul complet de cotizare este de 30 de ani pentru femei și de 35 de ani pentru bărbați. Atingerea stagiului complet de cotizare se va realiza în termen de 13 ani de la data intrării în vigoare a prezentei legi, prin creșterea acestuia, pornindu-se de la 25 de ani pentru femei și de la 30 de ani pentru bărbați, conform eșalonării prevăzute în anexa nr. 3.”;*

— Art. 42: „(2) *Vârstele de pensionare reduse, conform prevederilor alin. (1), nu pot fi mai mici de 50 de ani pentru femei și de 55 de ani pentru bărbați.”*

ANEXA Nr. 3

VÂRSTELE STANDARD DE PENSIONARE ȘI STAGIILE MINIME ȘI COMPLETE DE COTIZARE pentru femei și bărbați, pe ani și pe luni, pe perioada aprilie 2001—martie 2015

PERIOADA	FEMEI			BĂRBAȚI		
	Vârsta asigurății la ieșirea la pensie ani/luni	Stagiul complet de cotizare ani/luni	Stagiul minim de cotizare ani/luni	Vârsta asigurății la ieșirea la pensie ani/luni	Stagiul complet de cotizare ani/luni	Stagiul minim de cotizare ani/luni
1	2	3	4	5	6	7
aprilie 2001—martie 2002	57	25	10	62	30	10
aprilie 2002—septembrie 2002	57/1	25/1	10/1	62/1	30/1	10/1
octombrie 2002—martie 2003	57/2	25/2	10/2	62/2	30/2	10/2
aprilie 2003—septembrie 2003	57/3	25/3	10/3	62/3	30/3	10/3
octombrie 2003—martie 2004	57/4	25/4	10/4	62/4	30/4	10/4
aprilie 2004—septembrie 2004	57/5	25/5	10/5	62/5	30/5	10/5
octombrie 2004—martie 2005	57/6	25/6	10/6	62/6	30/6	10/6
aprilie 2005—iulie 2005	57/7	25/7	10/7	62/7	30/7	10/7
august 2005—noiembrie 2005	57/8	25/8	10/8	62/8	30/8	10/8
decembrie 2005—martie 2006	57/9	25/9	10/9	62/9	30/9	10/9
aprilie 2006—iulie 2006	57/10	25/10	10/10	62/10	30/10	10/10
august 2006—noiembrie 2006	57/11	25/11	10/11	62/11	30/11	10/11
decembrie 2006—martie 2007	58	26	11	63	31	11
aprilie 2007—iulie 2007	58/1	26/2	11/2	63/1	31/2	11/2

1	2	3	4	5	6	7
august 2007—noiembrie 2007	58/2	26/4	11/4	63/2	31/4	11/4
decembrie 2007—martie 2008	58/3	26/6	11/6	63/3	31/6	11/6
aprilie 2008—iulie 2008	58/4	26/8	11/8	63/4	31/8	11/8
august 2008—noiembrie 2008	58/5	26/10	11/10	63/5	31/10	11/10
decembrie 2008—martie 2009	58/6	27	12	63/6	32	12
aprilie 2009—iulie 2009	58/7	27/2	12/2	63/7	32/2	12/2
august 2009—noiembrie 2009	58/8	27/4	12/4	63/8	32/4	12/4
decembrie 2009—martie 2010	58/9	27/6	12/6	63/9	32/6	12/6
aprilie 2010—iulie 2010	58/10	27/8	12/8	63/10	32/8	12/8
august 2010—noiembrie 2010	58/11	27/10	12/10	63/11	32/10	12/10
decembrie 2010—martie 2011	59	28	13	64	33	13
aprilie 2011—iulie 2011	59/1	28/2	13/2	64/1	33/2	13/2
august 2011—noiembrie 2011	59/2	28/4	13/4	64/2	33/4	13/4
decembrie 2011—martie 2012	59/3	28/6	13/6	64/3	33/6	13/6
aprilie 2012—iulie 2012	59/4	28/8	13/8	64/4	33/8	13/8
august 2012—noiembrie 2012	59/5	28/10	13/10	64/5	33/10	13/10
decembrie 2012—martie 2013	59/6	29	14	64/6	34	14
aprilie 2013—iulie 2013	59/7	29/2	14/2	64/7	34/2	14/2
august 2013—noiembrie 2013	59/8	29/4	14/4	64/8	34/4	14/4
decembrie 2013—martie 2014	59/9	29/6	14/6	64/9	34/6	14/6
aprilie 2014—iulie 2014	59/10	29/8	14/8	64/10	34/8	14/8
august 2014—noiembrie 2014	59/11	29/10	14/10	64/11	34/10	14/10
decembrie 2014—martie 2015	60	30	15	65	35	15

Autorul excepției consideră că aceste texte de lege sunt contrare dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Constituție referitoare la egalitatea în drepturi a cetățenilor, ale art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind interzicerea discriminării, ale art. 1 din Protocolul nr. 12 la Convenția mai sus amintită, ale Directivei Consiliului 86/378/CEE privind punerea în aplicare a principiului egalității de tratament între bărbați și femei în cadrul regimurilor profesionale de securitate socială și ale Directivei 2006/54/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind punerea în aplicare a principiului egalității de șanse și al egalității de tratament între bărbați și femei în materie de încadrare în muncă și de muncă.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că textele de lege criticate au mai constituit obiect al

excepției de neconstituționalitate în raport cu aceleași critici și aceleași texte constituționale și internaționale ca și cele invocate în prezenta cauză.

Astfel, analizând problema diferenței de tratament juridic între femei și bărbați, sub aspectul condițiilor de acordare a dreptului la pensie, Curtea, prin Decizia nr. 191 din 28 februarie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 2 aprilie 2008, reținea că, prin raportare la contextul social actual din România, nu se poate vorbi încă de o schimbare radicală a condițiilor care au fost avute în vedere atunci când s-a instituit acest tratament diferențiat.

Curtea apreciază că nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței în materie, astfel încât soluția și considerentele deciziei mai sus amintite își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 41 alin. (2) și (4) și art. 42 alin. (2) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, precum și ale anexei nr. 3 la Legea nr. 19/2000, excepție ridicată de Dinică Cojocaru în Dosarul nr. 8.239/3/2008 (format vechi nr. 6.227/2008) al Curții de Apel București — Secția a VII-a civilă și pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 7 iulie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.020

din 9 iulie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 123 alin. (2) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 123 alin. (2) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, excepție ridicată de Societatea Comercială „Aversa” — S.A. din București, prin administrator special Nicolae Năstase, în Dosarul nr. 25.437/3/2007 al Curții de Apel București — Secția a V-a comercială.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra cererii depuse la dosar de administratorul judiciar „Activ lichidator IPURL”, care solicită acordarea unui nou termen în vedere efectuării citării autorului excepției la administratorul special, arătând că prin Încheierea din 8 martie 2007, pronunțată de Tribunalul București — Judecătorul-sindic în Dosarul nr. 15.535/3/2006, a fost redată conducerea societății „Aversa” — S.A., această conducere fiind asigurată de către administratorul special Nicolae Năstase.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea acestei cereri, arătând că procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, deliberând, respinge cererea de acordare a unui nou termen și refacere a procedurii de citare, reținând că citarea autorului excepției s-a făcut în mod corect la administratorul judiciar „Activ lichidator IPURL”, întrucât Societatea Comercială „Aversa” — S.A. se află în procedura prevăzută de Legea nr. 85/2006, fapt reținut, de altfel, și de Curtea de Apel București — Secția a V-a comercială în Încheierea din 24 octombrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 25.437/3/2007.

Președintele constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond reprezentantului Ministerului Public.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, arătând că textul de lege criticat nu face decât să întărească protecția drepturilor și intereselor acționarilor.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 5 decembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 25.437/3/2007, **Curtea de Apel București — Secția a V-a comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 123 alin. (2) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Aversa” — S.A. din București, prin administrator special Nicolae Năstase.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că textul de lege criticat este contrar prevederilor art. 16 alin. (1) și (2), art. 44 alin. (2) și art. 45 din

Constituție. În acest sens, arată că, între data de referință despre care vorbește art. 123 alin. (2) din Legea nr. 31/1990 și data desfășurării ședințelor adunării generale a acționarilor, nu este interzisă tranzacționarea acțiunilor, astfel că o persoană fizică sau juridică ce devine proprietarul unui pachet de acțiuni în această perioadă nu are dreptul de a fi înștiințată de ședința adunării generale, nu are dreptul să participe sau să voteze în cadrul ședinței, deși deține proprietatea asupra unor acțiuni. Or, proprietatea asupra pachetului de acțiuni trebuie ocrotită de lege în mod egal, indiferent de momentul la care se transferă dreptul de proprietate, înainte de data de referință sau după această dată. Proprietarului unui pachet de acțiuni, devenit astfel acționar, îi este interzis accesul la activitatea economică a societății comerciale la care este acționar, mai concret i se interzice exercitarea drepturilor de acționar, deși acestea sunt garantate de Constituție.

Curtea de Apel București — Secția a V-a comercială consideră că art. 123 alin. (2) din Legea nr. 31/1990 este constituțional.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că textul de lege criticat nu contravine principiului egalității în drepturi a cetățenilor, întrucât se aplică în mod egal tuturor persoanelor aflate în situația reglementată de ipoteza normei juridice, fără a institui privilegii sau discriminări pe considerente arbitrare. De asemenea, consideră că art. 123 alin. (2) din Legea nr. 31/1990 este în deplină concordanță cu regula constituțională potrivit căreia proprietatea privată este garantată și ocrotită în mod egal, indiferent de titular, cât și cu dispozițiile Legii fundamentale care garantează accesul liber al persoanei la o activitate economică, liberă inițiativă și exercitarea acestora în condițiile legii.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 123 alin. (2) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.066 din 17 noiembrie 2004, așa cum au fost modificate prin art. I pct. 67 din Legea nr. 441/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 955 din 28 noiembrie 2006, dispoziții potrivit cărora „*Consiliul de administrație, respectiv directoratul, va stabili o dată de referință pentru acționarii îndreptățiți să fie înștiințați și să voteze în cadrul adunării generale, dată ce va rămâne valabilă și în cazul în care adunarea generală este convocată din nou din cauza neîntririi*

cvorumului. Data de referință astfel stabilită va fi ulterioară publicării convocatorului și nu va depăși 60 de zile înainte de data la care adunarea generală este convocată pentru prima oară."

Autorul excepției consideră că acest text de lege este contrar dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi a cetățenilor, ale art. 44 privind dreptul de proprietate privată și ale art. 45 privind libertatea economică.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că termenul de referință instituit de art. 123 alin. (2) din Legea nr. 31/1990 reprezintă data calendaristică stabilită de consiliul de administrație al societății, care servește la identificarea acționarilor care participă la adunarea generală a acționarilor și votează în cadrul acesteia. Această dată se referă doar la deținătorii acțiunilor nominative și are repercusiuni asupra dreptului de vot al acestora, astfel că persoanele care dobândesc dreptul de proprietate asupra unor acțiuni nominative ulterior datei de referință nu mai au posibilitatea de a-și exercita dreptul de a vota în adunarea generală. Acest aspect este pus în discuție de autorul excepției, care consideră că o asemenea limitare încalcă dreptul său de proprietate, libertatea economică și îl plasează într-o situație defavorabilă, discriminatorie în raport cu ceilalți acționari care au dreptul de a vota în adunarea generală.

În ceea ce privește critica raportată la textul constituțional care garantează și ocrotește dreptul de proprietate privată, Curtea constată că exercițiul acestui drept nu trebuie absolutizat. Astfel, potrivit alin. (1) teza a doua din art. 44 din Legea fundamentală, legiuitorul este liber ca, în funcție de situațiile specifice avute în vedere, să stabilească conținutul și limitele dreptului de proprietate. Mai mult, art. 53 din Constituție permite restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți, în limitele prevăzute de acest text constituțional.

În situația textului de lege criticat, restrângerea drepturilor ce decurg din calitatea de acționar este determinată de o serie de rațiuni, precum aceea de a se permite identificarea aceluia care au dreptul de a participa la adunarea generală, în raport de o dată stabilită unitar pentru toți acționarii. În lipsa unei asemenea date unice, este imposibil de stabilit căror acționari le va fi notificată convocarea adunării generale, în raport cu unele modalități prevăzute de art. 117 din Legea nr. 31/1990, așa cum este convocarea prin scrisoare sau prin publicitate.

De asemenea, un alt rol al datei de referință este și acela de a facilita societății și acționarilor calculul dividendelor, în ipoteza în care adunarea generală decide în sensul acordării de

dividende. În lipsa unei date unice de referință, societatea și acționarii ar fi supuși unui proces costisitor de demonstrare a dreptului lor la dividende și a cuantumului dividendelor, în raport cu data deținerii acțiunilor. Aceasta nu semnifică, însă, că acționarul care a dobândit acțiuni după data de referință nu va putea dobândi dividende, în raport cu acțiunile deținute, art. 67 alin. (6) din Legea nr. 31/1990 prevăzând că „*Dividendele care se cuvin după data transmiterii acțiunilor aparțin cesionarului, în afară de cazul în care părțile au convenit altfel.*”

În același timp, existența unei date de referință împiedică transferurile fictive de acțiuni în vederea formării unor majorități în adunarea generală și asigură participarea la vot doar a acelor acționari care sunt legați de societate printr-o anumite vechime, astfel încât sunt calificați să ia o decizie în cunoștință de cauză privind afacerile societății.

Având în vedere toate aceste aspecte, Curtea apreciază că limitările aduse dreptului de proprietate al acționarilor care au dobândit acțiuni nominative ulterior datei de referință, sub aspectul participării acestora la adunarea generală și al dreptului de a vota, au un caracter rezonabil și proporțional cu rațiunile avute în vedere de legiuitor, care urmăresc buna desfășurare a activității societății și, prin consecință, protejarea drepturilor și intereselor acționarilor.

Pentru aceleași considerente, Curtea apreciază că nu pot fi reținute nici criticile de neconstituționalitate raportate la prevederile art. 45 din Constituție care garantează accesul liber al persoanei la o activitate economică, libera inițiativă și exercitarea acestora în condițiile legii.

În ceea ce privește argumentele de neconstituționalitate raportate la dispozițiile art. 16 alin. (1) din Constituție, Curtea reține că semnificația principiului egalității în drepturi a cetățenilor este aceea a instituirii unui tratament juridic egal pentru persoane aflate în situații identice. Situații diferite permit și uneori chiar impun instituirea unui tratament juridic diferențiat. Or, așa cum s-a constatat în cele de mai sus, rațiunile instituirii datei de referință îi plasează pe acționari în situații diferite după cum aceștia au dobândit acțiunile nominative anterior sau ulterior datei de referință, astfel că tratamentul juridic diferențiat este justificat. În același timp, Curtea constată că, din momentul dobândirii titlurilor nominative și până la încetarea calității de acționar, oricare dintre aceștia se pot afla în ambele ipoteze create de prevederile art. 123 alin. (2) din Legea nr. 31/1990. Prin urmare, tratamentul diferențiat nu se întemeiază pe discriminări ori privilegii acordate anumitor acționari în raport cu ceilalți acționari.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 123 alin. (2) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, excepție ridicată de Societatea Comercială „Aversa” — S.A. din București, prin administrator special Nicolae Năstase, în Dosarul nr. 25.437/3/2007 al Curții de Apel București — Secția a V-a comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 9 iulie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.024

din 9 iulie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 198 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 198 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, excepție ridicată de Societatea Comercială „Construcciones Ruiz Aleman” — S.A. din Murcia, Spania, în Dosarul nr. 2.569/54/2008 al Curții de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită. Magistratul-asistent învederează Curții că partea Societatea Comercială „Complexul Energetic Craiova” — S.A. a transmis note scrise, prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public. Acesta pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate. Consideră că textul de lege ce formează obiect al acesteia este în concordanță cu prevederile din Legea fundamentală invocate de autorul excepției, iar eventuala nerespectare a prevederilor directivelor europene enumerate de acesta ar trebui semnalată instanței investite cu soluționarea litigiului, iar nu instanței de contencios constituțional.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 13 ianuarie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 2.569/54/2008, **Curtea de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 198 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Societatea Comercială „Construcciones Ruiz Aleman” — S.A. din Murcia, Spania, într-o cauză având ca obiect un litigiu privind achizițiile publice.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prevederile art. 198 alin. (1) limitează dreptul autorității contractante în stabilirea criteriilor de

atribuire a contractelor de achiziții publice doar la cele două situații cuprinse în acestea, respectiv „oferta cea mai avantajoasă din punct de vedere economic” și „în mod exclusiv, prețul cel mai scăzut”. Arată că „falsa aparență a alternativei” astfel create a condus ca, în practică, autoritățile contractante să impună participanților ofertanți prețul cel mai scăzut ca unic criteriu. În opinia sa, o asemenea situație reprezintă, de fapt, o constrângere a ofertanților de a face propuneri imposibil de realizat ulterior finalizării procedurii de achiziție. Precizează că piața este, în general, variabilă, putând să influențeze oferta condiționată de prețul cel mai scăzut în așa fel încât lucrarea oferată după încheierea unui astfel de contract să nu poată fi realizată. De aceea, susține că limitarea prevăzută de textul de lege criticat „este de natură să afecteze însăși ordinea publică și interesul cetățenilor”. În continuare, susține că acest text se află în contradicție cu Directivele 2004/18/CE, 2004/17/CE și 2007/66/CE, întrucât, potrivit normelor comunitare, atribuirea contractelor de achiziție publică trebuie să aibă la bază respectarea unor principii fundamentale, printre care și „eficiența utilizării fondurilor publice”. De aceea, arată că, „în condițiile impuse de art. 198 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006, nu putem analiza eficiența fondurilor publice atâta vreme cât nicio altă condiție în afara prețului scăzut nu prezintă importanță”.

Curtea de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, arată că legiuitorul a înțeles să ofere autorității contractante posibilitatea de a stabili criteriul în raport cu care să determine oferta câștigătoare, astfel încât să asigure o cât mai eficientă cheltuire a banilor publici, în raport cu necesitățile tehnice și economice ale lucrării ce face obiectul achiziției.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția este neîntemeiată. În primul rând, arată că textul de lege ce formează obiect al acesteia transpune prevederile art. 53 paragraful 1 din Directiva 2004/28/CE. Apoi, observă că în criticile formulate sunt relevate aspecte ce țin de legalitatea procesului de atribuire a contractelor, iar nu de neconstituționalitatea legislației în materie.

Avocatul Poporului apreciază că prevederilor de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 198 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 418 din 15 mai 2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 337/2006. Textele de lege criticate au următorul cuprins:

— Art. 198 alin. (1) lit. b): „(1) Fără a aduce atingere dispozițiilor legislative sau administrative privind remunerarea anumitor servicii, criteriul de atribuire a contractului de achiziție publică poate fi numai: (...)

b) fie, în mod exclusiv, prețul cel mai scăzut.”

Textele din Constituție invocate de autorul excepției în motivarea criticii de neconstituționalitate sunt cele ale art. 53 — „*Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți*” și ale art. 11 — „*Dreptul internațional și dreptul intern*”.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că dispozițiile art. 53 din Constituție, la care autorul acesteia își raportează criticile, stabilesc în mod riguros condițiile și limitele în care poate fi restrâns exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți. În jurisprudența sa, concretizată, de exemplu, în Decizia nr. 11 din 20 ianuarie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 96 din 2 februarie 2004, instanța de contencios constituțional a statuat că acest text din Legea fundamentală are în vedere numai acele drepturi și libertăți fundamentale înscrise în cap. II al titlului II din Constituția

României, nu și alte drepturi. Autorul excepției susține că ar fi limitat dreptul autorității contractante de a stabili un anumit criteriu de atribuire a contractului de achiziție publică, or, este evident că un asemenea drept nu face parte dintre cele la care se referă art. 53 din Legea fundamentală. De altfel, Curtea constată că autorul excepției își bazează criticile pe modalitatea concretă de aplicare a textului de lege supus controlului de constituționalitate, susținând că, dintre cele două criterii posibile de atribuire a contractelor de achiziție publică cuprinse în art. 198 alin. (1) lit. a) și b), respectiv fie oferta cea mai avantajoasă din punct de vedere economic, fie, în mod exclusiv, prețul cel mai scăzut, autoritatea contractantă impune în practică participanților ofertanți acest din urmă criteriu, ca unic criteriu de atribuire. Curtea observă însă că asupra unor astfel de aspecte competența exclusivă de apreciere îi revine instanței de judecată în fața căreia a fost invocată excepția de neconstituționalitate. În plus, autorul acesteia exprimă aprecieri de ordin personal referitoare la consecințele practice ale aplicării prevederilor de lege supuse controlului Curții Constituționale. Acestea nu reprezintă veritabile critici de neconstituționalitate, astfel că nu pot fi analizate de instanța de contencios constituțional, care, potrivit art. 2 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, exercită controlul de constituționalitate numai prin raportare la dispozițiile sau principiile Constituției.

În fine, cu privire la critica referitoare la contradicția dintre textul de lege ce face obiectul excepției și o serie de directive ale Consiliului Uniunii Europene potrivit cărora atribuirea contractelor de achiziție publică trebuie să aibă la bază respectarea unor principii fundamentale, printre care și „eficiența utilizării fondurilor publice”, Curtea observă că autorul excepției face o simplă afirmație, nesusținută de niciun fel de argumente din care să rezulte o astfel de contrarietate. De altfel, în partea finală a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2006 sunt enumerate directivele comunitare pe care aceasta le transpune în legislația națională, printre acestea numărându-se inclusiv cele menționate de autorul excepției.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 198 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, excepție ridicată de Societatea Comercială „Construcciones Ruiz Aleman” — S.A. din Murcia, Spania, în Dosarul nr. 2.569/54/2008 al Curții de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 9 iulie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.040

din 9 iulie 2009

privind constituționalitatea dispozițiilor art. 154, art. 155 și art. 156
din Regulamentul Camerei Deputaților

Cu Adresa nr. 51/3.608 din 24 iunie 2009, secretarul general al Camerei Deputaților a trimis Curții Constituționale sesizarea formulată de 52 de deputați, în temeiul dispozițiilor art. 146 lit. c) din Constituție și al art. 27 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, în legătură cu neconstituționalitatea art. 154, art. 155 și art. 156 din Regulamentul Camerei Deputaților, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 35 din 16 ianuarie 2006.

La sesizare a fost anexată lista cuprinzând semnăturile celor 52 de deputați. Potrivit acestei liste, autorii sesizării sunt următorii: Gheorghe Albu, Carmen Axenie, Valeriu Alecu, Gabriel Andronache, Mihail Boldea, Daniel-Ionuț Bărbulescu, Adrian Bădulescu, Ioan-Nelu Botiș, Daniel Buda, William Gabriel Brînză, Constantin Chirilă, Iustin-Marinel Cionca-Arghir, Costică Canacheu, Petru Călian, Doinița-Mariana Chircu, Constantin Dascălu, Marius Cristinel Dugulescu, Georgică Dumitru, Adrian Florescu, Stelian Fuia, Tinel Gheorghe, Gabriel-Dan Gospodaru, Marius-Sorin Göndör, Mircia Giurgiu, Gheorghe Ialomițianu, Stelică Iacob Strugaru, Doru Brașoan Leșe, Mircea Lubanovici, Constantin Severus Militar, Mircea Marin, Petru Movilă, Răzvan Mustea-Șerban, Adrian Henorel Nițu, Clement Negruț, Mihai Doru Opreșcan, Sorin Andi Pandeale, Nicușor Păduraru, Ștefan Daniel Pîrpiliu, Alin Augustin Florin Popoviciu, Cezar-Florin Preda, Florin Postolachi, Mihaela Stoica, Mihai Troe, Ștefan Seremi, Andrei-Valentin Sava, Mihai Surpățeanu, Toader Stroian, Mihaela Ioana Șandru, Mircea-Nicu Toader, Gelu Vișan, Iulian Vladu și Valerian Vreme.

Sesizarea a fost înregistrată la Curtea Constituțională sub nr. J3.074 din 24 iunie 2009 și formează obiectul Dosarului nr. 5.051/2009.

În motivarea sesizării autorii acesteia arată, în esență, că, aplicând prevederile art. 154, art. 155 și art. 156 din Regulamentul Camerei Deputaților, Comisia de regulament și plenul Camerei Deputaților au dat o interpretare neconstituțională acestor prevederi, potrivit căreia Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție poate solicita începerea urmăririi penale a unui deputat care a avut și calitatea de ministru doar o singură dată. Această interpretare a pornit de la premisa că hotărârea plenului Camerei Deputaților referitoare la începerea urmăririi penale are caracter irevocabil și definitiv, bucurându-se de autoritate de lucru judecat și putere de lege, precum și că o nouă cerere de avizare a începerii urmăririi penale este inadmisibilă. Or, autorii sesizării arată că o asemenea interpretare este contrară principiului separației puterilor în stat, reprezentând o imixtiune a legislativului în activitatea autorității judecătorești, întrucât Camera Deputaților ar acționa ca o instanță de judecată extraordinară. De asemenea, autorii sesizării consideră că este încălcat și principiul egalității în drepturi a cetățenilor. Astfel, arată că acest principiu constituțional presupune că toate persoanele au o vocație egală de a fi judecate după aceleași dispoziții legale, fie că sunt dispoziții de fond sau de procedură. În consecință, solicită Curții Constituționale „să se constate faptul că în materia punerii sub urmărire penală a membrilor Guvernului, reglementată de art. 154—156 din Regulamentul Camerei Deputaților, o a doua cerere de punere sub urmărire privind aceeași persoană, același dosar, cu aceleași infracțiuni, este admisibilă, iar hotărârea de respingere a cererii de punere sub urmărire a unui membru al Guvernului nu are un caracter definitiv irevocabil și de autoritate de lucru judecat.”

În conformitate cu dispozițiile art. 27 alin. (2) și (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, sesizarea a fost trimisă președintelui Camerei

Deputaților, pentru a comunica punctul de vedere al Biroului permanent.

Președintele Camerei Deputaților nu a comunicat punctul de vedere al Biroului permanent.

CURTEA,

examinând sesizarea de neconstituționalitate, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispozițiile criticate din Regulamentul Camerei Deputaților, raportate la prevederile Constituției României, și dispozițiile Legii nr. 47/1992 pentru organizarea și funcționarea Curții Constituționale, reține următoarele:

Curtea este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. c) din Constituție, precum și celor ale art. 1, 10, 27 și 28 din Legea nr. 47/1992, să se pronunțe asupra constituționalității prevederilor criticate din Regulamentul Camerei Deputaților cu care a fost sesizată.

Obiectul sesizării îl constituie dispozițiile art. 154, art. 155 și art. 156 din Regulamentul Camerei Deputaților, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 35 din 16 ianuarie 2006, cu modificările ulterioare, dispoziții care au următorul cuprins:

— Art. 154: „Camera Deputaților are dreptul să ceară urmărirea penală a membrilor Guvernului.”;

— Art. 155: „(1) Dezbaterile cererii prevăzute la art. 154 se efectuează pe baza raportului întocmit fie de o comisie permanentă, ca urmare a unei anchete desfășurate în condițiile art. 71, fie de o comisie specială de anchetă constituită în acest scop. Dacă ministrul are și calitatea de deputat, cererea se trimite spre examinare Comisiei juridice, de disciplină și imunități, care va elabora un raport pe care îl înaintează Camerei.

(2) Rapoartele prevăzute la alin. (1) se înscriu cu prioritate în proiectul ordinii de zi.

(3) Cererea se adoptă cu votul majorității deputaților prezenți.”;

— Art. 156: „În cazul în care Camera Deputaților decide să ceară urmărirea penală, președintele Camerei va adresa ministrului justiției o cerere pentru începerea urmăririi penale, potrivit legii. De asemenea, el îl va înștiința pe Președintele României pentru eventuala suspendare din funcție a membrului Guvernului a cărui urmărire penală a fost cerută.”

În opinia autorilor sesizării, textele din regulament menționate încălcă prevederile constituționale cuprinse în: art. 1 alin. (4) care consacră principiul separației și echilibrului puterilor în stat, art. 16 alin. (1) privind egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și discriminări, art. 124 alin. (2) prin care se arată că „Justiția este unică, imparțială și egală pentru toți” și art. 126 alin. (1) și (5) potrivit cărora „Justiția se realizează prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege” și este interzisă înființarea de instanțe extraordinare.

Examinând sesizarea de neconstituționalitate formulată, Curtea Constituțională constată că motivarea acesteia nu are în vedere neconstituționalitatea prevederilor art. 154, art. 155 și art. 156 din Regulamentul Camerei Deputaților în sine, ci modul în care aceste prevederi au fost interpretate de către Comisia de regulament, precum și de către plenul Camerei Deputaților.

Așa fiind, Curtea apreciază că sesizarea de neconstituționalitate este inadmisibilă, întrucât aspectele ce țin de modul de interpretare și aplicare a Regulamentului Camerei Deputaților nu pot fi supuse controlului instanței de contencios constituțional.

În acest sens, sunt relevante cele reținute de Curte în considerentele Deciziei nr. 710 din 6 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 358 din 28 mai 2009, prin care s-a arătat că, „potrivit art. 146 lit. c) din Constituție, Curtea Constituțională se pronunță asupra constituționalității regulamentelor Camerelor Parlamentului, controlul exercitat de Curte fiind un control de conformitate cu dispozițiile Legii fundamentale. Dacă, ignorând prevederile art. 146 lit. c) din Constituție și pe cele ale art. 27 din Legea nr. 47/1992, Curtea Constituțională și-ar extinde competența și asupra actelor de aplicare a regulamentelor, ea nu numai că ar pronunța soluții fără temeii constituțional, dar ar încălca astfel și principiul

autonomiei regulamentare a Camerei Deputaților, reglementat de art. 64 alin. (1) teza întâi din Legea fundamentală. În virtutea acestui principiu fundamental, aplicarea regulamentului este o atribuție a Camerei Deputaților, așa încât contestațiile deputaților privind actele concrete de aplicare a prevederilor regulamentului sunt de competența exclusivă a Camerei Deputaților, aplicabile, în acest caz, fiind căile și procedurile parlamentare stabilite prin propriul regulament, după cum și desfășurarea procedurii legislative parlamentare depinde hotărâtor de prevederile aceluiași regulament, care, evident, trebuie să concorde cu normele și principiile fundamentale.”

Având în vedere considerentele expuse, în temeiul dispozițiilor art. 146 lit. c) și ale art. 147 alin. (1) și (4) din Constituție, precum și al prevederilor art. 11 alin. (1) lit. A.c), ale art. 27 și ale art. 28 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Constată că sesizarea de neconstituționalitate referitoare la dispozițiile art. 154, art. 155 și art. 156 din Regulamentul Camerei Deputaților este inadmisibilă.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică președintelui Camerei Deputaților și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Dezbaterea a avut loc la data de 9 iulie 2009 și la aceasta au participat: Ioan Vida, președinte, Nicolae Cochinescu, Aspazia Cojocaru, Acsinte Gaspar, Petre Lăzăroiu, Tudorel Toader, Puskás Valentin Zoltán și Augustin Zegrean, judecători.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

DECIZII ALE PRIMULUI-MINISTRU

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIMUL-MINISTRU

DECIZIE

privind încetarea, la cerere, a raportului de serviciu al domnului Merchea Manole, inspector guvernamental

Având în vedere cererea înregistrată la Secretariatul General al Guvernului sub nr. 20/16.405/D.N.A din 26 august 2009, prin care domnul Merchea Manole solicită încetarea raportului de serviciu la data de 20 septembrie 2009,

în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, al art. 19 alin. (1) lit. b) și al art. 97 lit. b) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

primul-ministru emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data de 20 septembrie 2009 încetează, prin acordul părților, raportul de serviciu al domnului Merchea Manole, inspector guvernamental.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Daniela Nicoleta Andreescu

București, 8 septembrie 2009.
Nr. 607.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL JUSTIȚIEI ȘI LIBERTĂȚILOR CETĂȚENEȘTI

ORDIN

pentru modificarea și completarea Regulamentului privind condițiile de participare, organizare și desfășurare a concursurilor pentru ocuparea posturilor vacante și avansare, precum și condițiile pentru modificarea și încetarea raporturilor de serviciu ale funcționarilor publici din sistemul administrației penitenciare, aprobat prin Ordinul ministrului justiției nr. 2.854/C/2004

Având în vedere prevederile Legii nr. 293/2004 privind Statutul funcționarilor publici cu statut special din Administrația Națională a Penitenciarelor, cu modificările și completările ulterioare, și ale Ordinului ministrului justiției nr. 2.854/C/2004 pentru aprobarea Regulamentului privind condițiile de participare, organizare și desfășurare a concursurilor pentru ocuparea posturilor vacante și avansare, precum și condițiile pentru modificarea și încetarea raporturilor de serviciu ale funcționarilor publici din sistemul administrației penitenciare, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 652/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Justiției și Libertăților Cetățenești,

ministrul justiției și libertăților cetățenești emite următorul ordin:

Art. I. — Regulamentul privind condițiile de participare, organizare și desfășurare a concursurilor pentru ocuparea posturilor vacante și avansare, precum și condițiile pentru modificarea și încetarea raporturilor de serviciu ale funcționarilor publici din sistemul administrației penitenciare, aprobat prin Ordinul ministrului justiției nr. 2.854/C/2004, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.099 din 25 noiembrie 2004, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 37 alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 37. — (1) Decizia de încadrare în funcție a candidaților declarați admiși se emite în termen de maximum 30 de zile lucrătoare de la încheierea concursului, în condițiile art. 20 din Legea nr. 293/2004 privind Statutul funcționarilor publici cu

statut special din Administrația Națională a Penitenciarelor, cu modificările și completările ulterioare.”

2. La articolul 37, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) În mod excepțional, pentru motive temeinic justificate, decizia de încadrare în funcție poate fi emisă cu depășirea termenului prevăzut la alin. (1), Administrația Națională a Penitenciarelor și unitățile subordonate având obligația de a înștiința de îndată candidații declarați admiși.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul justiției și libertăților cetățenești,

Radu Constantin Ragea

București, 8 iulie 2009.

Nr. 1.884/C.

ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

ORDIN

privind sancționarea ING Bank N.V. Amsterdam — Sucursala București

Având în vedere nerespectarea de către ING Bank N.V. Amsterdam — Sucursala București a prevederilor art. 6 pct. (1) și ale art. 21 alin. (1) din Regulamentul Băncii Naționale a României nr. 11/2005 privind piața primară a titlurilor de stat administrată de Banca Națională a României,

în baza prevederilor art. 57 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României coroborat cu art. 29 din Regulamentul Băncii Naționale a României nr. 11/2005 privind piața primară a titlurilor de stat administrată de Banca Națională a României, precum și cu art. 18 lit. b) din Normele Băncii Naționale a României nr. 13/2005 emise în aplicarea Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 11/2005 privind piața primară a titlurilor de stat administrată de Banca Națională a României, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 57 alin. (1) din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României și al prevederilor Hotărârii Parlamentului României nr. 16/2004 pentru numirea Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României,

viceguvernatorul Băncii Naționale a României emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se sancționează ING Bank N.V. Amsterdam — Sucursala București, cu sediul în municipiul București, șos. Kiseleff nr. 11—13, sectorul 1, înregistrată la oficiul registrului comerțului sub nr. J40/16100/1994, cod unic de înregistrare R6151100, cu avertisment scris, pentru neparticiparea la subscripția publică de titluri de stat organizată în data de 14 august 2009, pentru seria RO0913DBE024.

Art. 2. — Prezentul ordin va fi comunicat ING Bank N.V. Amsterdam — Sucursala București, precum și Ministerului Finanțelor Publice.

Art. 3. — ING Bank N.V. Amsterdam — Sucursala București are drept de contestație la Consiliul de administrație al Băncii Naționale a României sau direct la Curtea de Apel București în termen de 15 zile de la data comunicării sancțiunii.

Viceguvernatorul Băncii Naționale a României,
Eugen Dijmărescu

București, 3 septembrie 2009.
Nr. 111.

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

ORDIN privind sancționarea MKB Romexterra Bank — S.A.

Având în vedere nerespectarea de către MKB Romexterra Bank — S.A. a prevederilor art. 6 pct. (1) și ale art. 21 alin. (1) din Regulamentul Băncii Naționale a României nr. 11/2005 privind piața primară a titlurilor de stat administrată de Banca Națională a României,

în baza prevederilor art. 57 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României coroborat cu art. 29 din Regulamentul Băncii Naționale a României nr. 11/2005 privind piața primară a titlurilor de stat administrată de Banca Națională a României, precum și cu art. 18 lit. b) din Normele Băncii Naționale a României nr. 13/2005 emise în aplicarea Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 11/2005 privind piața primară a titlurilor de stat administrată de Banca Națională a României, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 57 alin. (1) din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României și al prevederilor Hotărârii Parlamentului României nr. 16/2004 pentru numirea Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României,

viceguvernatorul Băncii Naționale a României emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se sancționează MKB Romexterra Bank — S.A., cu sediul în Târgu Mureș, bd. 1 Decembrie 1918 nr. 93, înregistrată la oficiul registrului comerțului sub nr. J26/1876/1993, cod unic de înregistrare RO4786360, cu avertisment scris, pentru neparticiparea la subscripția publică de titluri de stat organizată în data de 14 august 2009, pentru seria RO0913DBE024.

Art. 2. — Prezentul ordin va fi comunicat MKB Romexterra Bank — S.A., precum și Ministerului Finanțelor Publice.

Art. 3. — MKB Romexterra Bank — S.A. are drept de contestație la Consiliul de administrație al Băncii Naționale a României sau direct la Curtea de Apel București în termen de 15 zile de la data comunicării sancțiunii.

Viceguvernatorul Băncii Naționale a României,
Eugen Dijmărescu

București, 3 septembrie 2009.
Nr. 112.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.411.58.33 și 021.410.47.30, fax 021.410.77.36 și 021.410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

